Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 158. Brașovŭ, Lunĭ, Marțĭ 19 (31) Iulie 1888.

Brașovŭ, 18 Iulie st. v. 1888.

Dilele acestea Rusia sărbătoresce la Kiev introducerea creștinismului la poporulŭ rusescŭ cu IX. secule mai inainte. Acestŭ faptŭ istoricŭ s'a petrecutŭ, cum spunŭ cronicele, printre anii 988—990 sub Vladimirŭ celŭ sfântŭ. Tradițiunea spune, că Vladimirŭ a pornitŭ cu óstea din Novgorod în potriva fraților sĕi Iaropolcŭ, și Olegŭ, pe carĭ i-a ucisŭ și a căroră principate le-a împreunatŭ cu alŭ sĕu. Dela Kiev, unde și-a strămutatŭ reședința, Vladimir a hotărîtŭ a cucerì principatulŭ Chersonŭ și a juratŭ că, décă va reuși a'lŭ cucerì, va trece la creștinismŭ și se va boteza. După ce a cădutŭ Chersonulŭ, Vladimir a luatŭ ca soțiă pe princesa Ana, sora împĕratului bizantinŭ și șĭ-a împlinitŭ votulŭ. Sub conducerea preoțilorŭ bizantinĭ și a metropolitului Mihailŭ s'a sevêrșitŭ în rîulŭ Dnipru botezulŭ lui Vladimir și alŭ supușilorŭ sĕi. Dĕulŭ cioplitŭ în lemnŭ Perunŭ, la care se închinau până atuncĭ, a fostŭ legatŭ de códa unui calŭ, tĕrîtŭ prin apă și biciuitŭ ca semnŭ, că se lapĕdă toțĭ de elŭ.

Faptulŭ istoricŭ alŭ trecerei Rușilorŭ la creștinismŭ îșĭ are importanța sa culturală și lumea civilisată nu putea decâtŭ sĕ privéscă cu viu interesŭ la serbarea iubilară, ce s'a înscenatŭ în Kiev, în memoria acestui faptŭ mărețŭ întêmplatŭ înainte cu 900 de anĭ.

Cu tóte aceste persónele, carĭ se găsescŭ în fruntea serbării, modulŭ cum s'a pusŭ în scenă celebrarea și mai alesŭ împrejurarea, că comitetulŭ aranjatorŭ nu s'a mărginitŭ de a face o festivitate curatŭ ruséscă, precum avea sĕ fiă, dér s'a adresatŭ și în străinătate cătră tóte popórele slave și neslave, carĭ aparținŭ religiunei ortodoxe, ca sĕ trimiță representanțĭ oficialĭ la Kiev, au provocatŭ critica diarelorŭ independente din străinătate.

Aranjatorii au datŭ pe față tendința de a da iubileului din Kiev unŭ caracterŭ de predominațiune politică și acéstă vĕdită tendință a deșteptatŭ o legitimă suspițiune în sînulŭ popórelorŭ slave și neslave, carĭ au fostŭ învitate la serbare, încâtŭ nicĭ Sêrbii nicĭ Bulgarii, nicĭ Rutenii. cu atâtŭ mai puținŭ Românii și Grecii s'au înduplecatŭ a participa în modŭ oficialŭ la festivitățile Rușilorŭ.

Se asigură, că idea serbării și aranjarea ei se datoresce generalului Ignatiev președintele comitetului de binefacere slavŭ din Moscva și procuratorului sinodului Pobedonosev, amêndoi vestițĭ pentru tendințele lorŭ panrusescĭ.

Lorŭ li se atribue și idea de a redica unŭ monumentŭ în memoria lui Bogdan Chmelnicki, care fù inauguratŭ în ajunulŭ iubileului trecerei la creștinismŭ. Cine a fostŭ acestŭ Chmelnicki? Unŭ renegatŭ polonŭ din veaculŭ alŭ 17-lea, care punêndu-se în fruntea cazacilorŭ zaporogenĭ a pustiitŭ Ukraina cu focŭ și cu ferŭ și a supus'o dominațiunei rusescĭ.

Caracteristicŭ este, că pe lângŭ bisericele ortodoxe din Orientŭ nicĭ chiar Țarulŭ Rusiei, care a fostŭ anume învitatŭ la serbarea din Kiev, nu a luatŭ parte la ea, nicĭ în persónă, nicĭ printr'unŭ representantŭ.

Astfelŭ iubileulŭ din Kiev a fostŭ mărginitŭ la sferele politicilorŭ din Moscva și n'a pututŭ dobêndi importanța, ce au voitŭ a i-o da aranjatorii lui.

Rĕceala séu mai bine disŭ abținerea din partea popórelorŭ slave precum și din partea Românilorŭ și a Grecilorŭ probéză, că orĭ-câtă activitate desfășură propaganda panslavă din Rusia, orĭ-câtŭ de puternice și variate suntŭ mijlócele, de carĭ dispune, până acum n'a pututŭ sĕ obțină resultatele multŭ așteptate în afară de granițele Rusiei.

Popórele, fiă câtŭ de micĭ, s'au deșteptatŭ și nu vorŭ sĕ se ademénéscă de pompa și promisiunile înșelătóre ale celorŭ marĭ și puternicĭ. Din contră preferă fiecare a trăi ca individualitate de sine stătătóre, desvoltându-se și progresândŭ în marginele puterilorŭ și a darurilor sale firescĭ, cu carĭ l'a înzestratŭ Dumnedeu.

Câtŭ pentru România în deosebĭ, ea trebue sĕ se bucure, că neamulu rusescŭ prin trecerea sa la creștinismŭ și părăsirea religiei sale barbare a apucatŭ acum 900 de anĭ drumulŭ celŭ mare alŭ moralei creștine, drumulŭ culturei, dér presența ei la acéstă serbare n'ar fi avutŭ nicĭ unŭ sensŭ, căcĭ ce are a face elementulŭ latinŭ dela Dunăre cu propaganda rusécă? Celŭ multŭ de a veghia ca acéstă propagandă sĕ nu prindă rădăcină prin câteva sate bulgare din România.

Pressa europénă despre întêlnirea monarhilorŭ.

„Nord“ din Bruxela dice, că Europa póte privi cu cea mai mare încredere la urmările pacînice ale întêlnirei monarhilorŭ.

După *„Deily News,“* guvernulŭ germanŭ va cere depărtarea prințului Ferdinand de Coburgŭ din Bulgaria. Cabinetulŭ berlinezŭ va accentua, că guvernarea lui Ferdinandŭ stă în contradicere cu tractatulŭ din Berlinŭ.

„Times“ publică părerile unui diplomatŭ francesŭ, după carĭ întrevederea monarchilorŭ va avea ca resultatŭ mânținerea păcii pe timpŭ îndelungatŭ. Amiciția dintre Rusia și Germania ar fi de mare folosŭ pentru Francia, căcĭ acéstă amiciție ar jicni multŭ tripla alianță, care amenință cu celŭ mai mare periculŭ pe Francia și care constitue cea mai mare pedecă pentru acțiunea politică a Franciei. Rusia nu va face nicĭodată nimicŭ pentru Francia, Austro-Ungaria însĕ va paralisa pe Rusia. Italia se va crede că este înșelată și nebăgată în sémă; Anglia, care nu póte conta la ajutorulŭ Rusiei și care în timpulŭ de adĭ nu se pórtă cu prea mare simpatiă față cu Germania, se va arĕta înclinată spre Francia și aceste împrejurărĭ vorŭ constrînge pe Italia sĕ se alăture și ea la Francia, care-i póte da mai multă recompensă decâtŭ orĭ-care altă putere.

„Berliner Tageblatt“ e informată din Petersburgŭ, că și Austro-Ungaria se va alătura la nouĕle relații statorite între Rusia și Germania. In urma acéstă cestiunea bulgară se va resolva prin detronarea prințului de Coburgŭ și înlocuirea lui cu prințulŭ danesŭ Valdemar.

De altmintrelea, dice „B. Tagbl.,“ între cei doi monarchĭ, cu ocasiunea întêlnirei lorŭ din Petersburgŭ, s'au discutatŭ și afacerĭ familiare, a fostŭ vorba adecă de-o logodnă a moștenitorului de tronŭ rusescŭ cu princesa prusiană Margareta.

*

Corespondinței rusescĭ din Berlinŭ, care întreține relațiunĭ semi-oficiale cu guvernulŭ din Petersburgŭ, i se scrie din acestŭ orașŭ următórele:

Din unele indicii mĭ-am formatŭ convingerea, că Rusia este dispusă sĕ arate o mai mare bunăvoință pentru concesiunĭ decâtŭ ar fi pututŭ cineva presupune după atitudinea presei și după scirile rĕspândite în streinătate. Se pare că guvernulŭ nostru rusescŭ nu s'ar împotrivi d'a renunța în parte la influența sa ce i se cuvine în Bulgaria, dér acéstă numai cu condițiunea ca și Austria sĕ nu se mai amestece în afacerile peninsulei balcanice. Singurulŭ punctŭ, unde guvernulŭ pare a nu schimba absolutŭ nimicŭ din atitudinea sa, este înlăturarea principelui de Coburg.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Paul Hervieu

(2)

TAINA GHEȚARULUI DE JOSŬ,

Novelă.

Traducere de I. S. Spartali.

I.

S'audi unŭ mormăitŭ în grupulŭ călăuzilorŭ după ce tăcù sindiculŭ, și desbaterea fù întreruptă mai multe minute din pricina asta.

Ulric Tagmer, sdrobitŭ de autoritatea acestei dovedĭ, tăcea.

Sindiculŭ ilŭ întrebă încă o dată. Acusatulŭ se sili sĕ dică în sfêrșitŭ:

— Eu locuescŭ pe drumulŭ care duce la Ghețarulŭ de Josŭ... Mĕ-amŭ opritŭ la mine acasă... ca sĕ'mĭ iau toporu... D-lui Schuchmann i s'a făcutŭ milă de miseria mea... A dăruitŭ o mână de aurŭ nevestii mele... care l'a și îngropatŭ numai decâtŭ... fiindcă ușa nóstră nu se încue... și fiindcă noi nu stămŭ totdauna în casă...

— Aicĭ trebue dér sĕ rectificĭ spusele tale, dise sindiculŭ. Dta nu eștĭ însuratŭ, Tagmer. Dta trăeșcĭ cu o femeă Maria Müller, pe care bărbatulŭ sĕu legitimŭ a gonit'o din Lucerna din pricina moravurilorŭ ei stricate.

In auditorŭ s'audi o mișcare de neaprobare.

Neregularitatea traiului unui bărbatŭ cu o femeă era proverbială; dér ce felŭ! ce nevoe era ca sĕ se facă alusiune într'unŭ astfelŭ de momentŭ?

Sindiculŭ dise ér:

— Ființa pe care ai strîns'o depe podurĭ este prea frumósă, după cum spune lumea. Se mai spune că banii pe carĭ îi câștigĭ nu suntŭ de ajunsŭ ca sĕ mulțuméscă cochetăria ei. Ș'apoi scii ce se mai vorbeșce?

— Nu!

— S'a băgatŭ de sémă că Maria Müller îi plăcea bancherului. Lumea are cuvinte sĕ creadă, că de aceea venea elŭ așa de desŭ în Grindelwald. Adineaorĭ chiar dta ai spusŭ, că bancherulŭ i-a dăruitŭ niște parale, și faptulŭ acesta întăresce și mai multŭ credința lumii. Și eu am ajunsŭ acum ca sĕ am totŭ părerea pe care o au concetățenii dtale: dta sciai de mai 'nainte că Domnulŭ Schuchmann se pregătea sĕ plece; și ai vrutŭ sĕ te asigurĭ de paralele lui, fiindcă dta nu aveai. Ipotesa asta se crede că este mai edevĕrată decâtŭ basmulŭ Dtale despre o întîmplare ale cărei condiții, prea puținŭ complicate, nu puteau face victimă pe unŭ ascensionistŭ esperimentatŭ ca domnulŭ Schuchmann. Ș'afară de acésta tóte împrejurările te osîndescŭ și atitudinea dtale te osîndeșce mai tare decâtŭ orĭ-ce.

Acum însĕ în fața sindicului nu mai era acelașĭ omŭ supusŭ ca altă dată.

O flacără de îndrăsnélă neprevĕdută strălucea în ochii lui Ulric Tagmer și elŭ trânti cu pumnulŭ în masă urlând cu turbarea celorŭ carĭ au suferitŭ multă vreme fără sĕ se plângă.

— Sĕ poftéscă aicĭ în fața mea toțĭ născocitorii de minciunĭ! Maria este nevasta mea în fața lui Dumnedeu... Și este femeă cum se cade Maria... Ș'afară d'acésta eu o iubescŭ și opresoŭ pe orĭ-cine ca s'o insulte. Arată'mĭ mie pe aceia, carĭ îșĭ ascundŭ capulŭ ca nișce porcĭ, în mocirlă.

Exploia acésta de tăriă ușură inima călăuzilorŭ.

Ș'apoi acusatulŭ era unulŭ dintre ei... și din pricina prostiei lui măndria corporației fusese îndestulŭ de căsnită.

Și sindiculŭ era mulțămitŭ.

Elŭ credŭ că dilectica lui lovise dreptŭ; și, fără sĕ se mai gândéscă sĕ dobândéscă alte lămurirĭ dela Uricŭ Tagmer, din pricină că era fórte întărîtatŭ, ilŭ invită sĕ trécă în cabinetulŭ d'alăturĭ, sub supravegherea grefierului, până când se va delibera . . . .

In sală, cu tótă aprinderea discuției, s'audeau țipetele d'afară, convorbirile, treapătulŭ ómenilorŭ...

Diferite propunerĭ fură susținute.

Cea dintâiu, a unui unchiu a lui Ulric despre tată, era ca ancheta sĕ nu aibă nicĭ o urmare. Cestălaltŭ Tagmer, care ținea la cinstea numelui, spuse ce purtare bună avusese în trecutŭ nepotulŭ sĕu căruia, la vêrsta de treidecĭ de anĭ, câțĭ avea acum, nu i se putea imputa nimicŭ alta decâtŭ că nu trăia legitimŭ cu femeia lui.

Sindiculŭ, dorindŭ sĕ se scape de orĭ-ce rĕspundere, sfătui ca sĕ se trimétă afacerea la tribunalulŭ criminalŭ.

Călăuzii însĕ se declarară împotriva mĕsurei acesteia grozave și starostea lorŭ rĕsumă sentimentulŭ obștescŭ într'o a treia propunere:

Décă se va cere intervenirea puterei publice, décă se va lăți sgomotulŭ despre întêmplarea acésta și décă se va denunța un membru dintre ei, ș'a arunca necinstea peste întrégă instituțiă. Ceva mai multŭ, era cu neputință ca sĕ se afle vreodată adevĕrulŭ.

Décă însĕ se tăgăduie crima, nu era cu tóte astea îndoială, cĕ se făcuse o greșélă mare. De aceea, vinovatulŭ trebuia pedepsitŭ după legea disciplinară a companiei.

Când se închise discuția se procedă la votŭ și 18 voturĭ din 20 votanțĭ proclamară pe Ulric Tagmer ștersŭ din meseria de călăuzŭ și lipsitŭ de dreptulŭ d'a conduce pe străinĭ.

Tagmer fù chematŭ.

Atuncĭ, toțĭ stândŭ în picióre și fiindŭ o tăcere solemnă ca într'o cameră de mortŭ, sindiculŭ rosti sentința.

Ulric ascultă. Și sindiculŭ dise pe urmă:

— Te sfătuescŭ chiarŭ în interesulŭ d-tale ca sĕ părăsescĭ ținutulŭ acesta.

Tagmer rĕspunse:

— Nu mĕ temŭ, sunt nevinovatŭ.

Contra lui personalŭ póte că n'ar fi nimicŭ de ḑisŭ, décă ar fi de religiunea ortodoxă orientală séu celŭ puţinŭ de religiunea luterană, dér pe unŭ principe de religiunea catolică, guvernulŭ rusescŭ nu-lŭ va suferi nicĭ-odată în fruntea poporului bulgarŭ.

Din isvorŭ bunŭ de şi potŭ garanta esactitatea mi-se comunică că Germania ar fi dispusă sĕ facă cele mai marĭ concesiunĭ în acestŭ punctŭ. Impĕratulŭ germanŭ ar avé de gândŭ sĕ provóce în modŭ categoricŭ pe principele Coburg sĕ părăséscă tronulŭ usurpatŭ de dênsulŭ.

Décă tronulŭ va fi érăşĭ liberŭ, atuncĭ nu va fi greu de a găsi unŭ candidatŭ care sĕ fiă agreatŭ de tóte puterile cu atâtŭ mai multŭ, că atuncĭ celŭ puţinŭ de facto se va deschide perspectiva unei depline independenţe pentru statele balcanice.

Se pare că crisa orientală înaintéză spre acestŭ sfârşitŭ, unŭ sfârşitŭ care pare a fi celŭ mai raţionalŭ, celŭ mai umanŭ şi celŭ mai corĕspunḑĕtorŭ culturei. Nu-i vorbă, Rusia 'şĭ va reserva dreptulŭ d'aşĭ spune cuvêntulŭ sĕu hotărîtorŭ în cestiunea Dardanelelorŭ, când césulŭ de peire va suna pentru Turcia. Acésta, cei dreptŭ, aparţine unui viitorŭ mai îndepărtatŭ, dér se póte spera cu siguranţă, că Europa unŭ şirŭ mai îndelungatŭ de anĭ va puté respira mai liliberŭ décă cestiunea bulgară va primi o soluţiune în direcţiunea indicată.

Bulgaria şi întrevederea dela Petersburgŭ.

„Corespondance de l'Est" primesce din Sofia următórea corespondinţă cu data de 21 Iulie:

Cercurile guvernamentale au aerulŭ d'a fi câtŭ se póte de indiferente cu privire la întrevederea dela Peterhof, şi organulŭ oficiosŭ „Svoboda" se silesce a convinge pe cetitorii sĕi, că cei doi împĕraţĭ nu vorŭ face şi nicĭ nu vorŭ putea face nimicŭ vatămătorŭ regimului actualŭ alŭ Bulgariei, fiindŭ că cei doi aliaţĭ ai Germaniei, Austro-Ungaria şi Italia, se opunŭ la acésta; fiindcă şi Englitera şi Turcia suntŭ dispuse alŭ apĕra, şi fiindcă, în fine, toţĭ patrioţii bulgarĭ suntŭ hotărâţĭ d'a rĕmâné pe lângă principele lorŭ şi a vĕrsa sângele lorŭ pănă la ultima picătură pentru independenţa ţĕrei.

Cu tóte acestea în dosulŭ culiselorŭ nu lipsescŭ îngrijirile şi temerile.

Ḑilele trecute d. Stambuloff a pronunţatŭ următórele cuvinte cu ocasiunea unei conversaţiunĭ confidenţiale ce a avutŭ cu nisce deputaţĭ veniţĭ la dênsulŭ spre a-lŭ întreba asupra situaţiunii:

„Totulŭ atêrnă dela ceea ce se va hotărî la Petersburgŭ, décă ni-se va spune încă odată, că presenţa principelui Ferdinandŭ în Bulgaria este ilegală şi décă dênsulŭ va fi somatŭ a abdica şi a părăsi ţéra, noi nu vomŭ mai puté respunde printr'unŭ refusŭ; d'astă dată elŭ va trebui sĕ cedeze."

Numai în vederea acestei eventualităţĭ primulŭ ministru continuă a întreţiné relaţiunĭ cu Zancoviştii. Principele are cunoscinţă despre acésta; elŭ a fostŭ tot-d'auna neliniştitŭ din acéstă causă şi acesta este motivulŭ pentru care a cedatŭ primulŭ sĕu ministru în afacerea Popoff. Ast-felŭ s'a creatŭ unŭ precedentŭ de care d. Stambuloff 'şĭ va aduce tot-d'auna aminte, când o divergenţă de opiniunĭ între şefulŭ statului şi şefulŭ guvernului va împedeca actele séu tendinţele acestuia din urmă.

Intr'adevĕrŭ, décă s'ar modifica, şi décă principele Ferdinandŭ s'ar vedea pusŭ în posiţiune d'a abdica, d. Stambuloff nu voesce sĕ se găséscă în aceeaşĭ situaţiune neplăcută; elŭ iubesce puterea şi ţine sĕ o conserve. Pentru a evita întórcerea la viaţa privată séu neplăcerile unui esil voluntarŭ séu forţatŭ, primulŭ ministru nu se va da înapoi când va fi vorba de o bună înţelegere cu d. Dragan Zancov, vechiulŭ sĕu prietenŭ, a cărui reîntórcere la Sofia este deja semnalată, şi se va supune uneia din acele transformărĭ, alŭ cărorŭ secretŭ îlŭ posedŭ numai ómenii de statŭ din orientŭ, şi în care privinţă ómenii politicĭ din Bulgaria suntŭ specialĭ.

SCIRILE ḐILEI.

La alegerile de erĭ, carĭ s'au ţinutŭ *la Biserica sf. Nicolae* din locŭ, au fostŭ urmatorii aleşĭ: **In comitetulŭ parochialŭ:** 1. I. Petricŭ 2. D. Almăşan 3. V. Voina 4. St. Iosifŭ 5. T. Nicolau 6. I. Prişcu 7. I. Popescu 8. L. Nastasi 9. G. Petroviciu 10. I. Bobancu jun. 11. Andreiu Bârseanŭ 12. Ant. Purcărea 13. I. M. Burbea 14. I. Ghirincea 15. Iosifŭ Macsimŭ 16. I. Grindu 17. Ir. Neguţŭ 18. I. Sĕniuţă 19. Ipolitŭ Ilasievicĭ 20. I. Lengĕr. 21. G. Navrea jun. 22. I. Duşoiu sen. 23. I. C Panţu 24. I. Giuvolcă 25. N. Ghighiniţă 26. G. Belisimus 27. D. Iarca sen. 28. G. Măzgăreanŭ jun. 29. R. Panţu 30. D. Sibianŭ. **In Epitropia bisericei:** 1. Ioanŭ Manole 2. Andr. Lupanŭ 3. Sterie Stinghe 4. D. Pascu. **In Delegaţiunile scolare:** 1. I. Petricŭ 2. V. Voina 3. D. Almăşanŭ, 4. St. Stinghe 5. I. Lengĕrŭ 6. I. Sĕniuţă 7. T. Nicolau 8. Laz. Nastasi 9. St. Iosifŭ 10. I. C. Panţu 11. Andreiu Bârseanŭ 12. G. Navrea jun. 13. Ip. Ilasievicĭ.

* * *

Dela *Tuşnadŭ* ni-se scrie, că la băile de acolo se află deja peste 800 de óspeţĭ şi că numĕrulŭ acestora 'continuu se înmulţesce. Timpulŭ este fórte bunŭ, escursiunĭ şi petrecerĭ nu lipsescŭ.

* * *

Consistoriulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu face cunoscutŭ, că tinerii carĭ arŭ voi sĕ între ca *elevĭ ai seminariului archiediecesanŭ* au sĕ-şĭ aştérnă rugările lorŭ la Consistoriu celŭ multŭ pănă la *1 Augustŭ* st. v. Cei primiţĭ vorŭ avé sĕ se presinte în institutulŭ seminarialŭ în dimineţa ḑilei de 31 Augustŭ spre a fi visitaţĭ prin medicŭ. In cele 3 ḑile dela începutŭ ale lui Septemvre noii elevĭ vorŭ avé sĕ se îmatriculeze la direcţiunea seminarială avêndŭ sĕ depună atuncĭ fiă-care taxa seminarială de 100 fl. pentru convictŭ şi alţĭ 2 fl. ca contribuire odată pentru totdéuna la biblioteca seminarială. Elevilorŭ mai sĕracĭ li-se concede sĕ solvéscă taxa în 2 rate de câte 50 fl., anume la începutulŭ lui Septemvre şi Februarŭ.

* * *

Invĕţăcelulŭ dela scólele de statŭ de sculptură din Satulungŭ (Săcele) Iosifŭ *Moianŭ* din Voila (comit. Făgăraşŭ, care a trimesŭ la esposiţiunea din Craiova obiecte sculptate artisticŭ, a fostŭ premiatŭ cu medalia de bronzŭ şi a primitŭ diploma de laudă.

* * *

Oficiulŭ postalŭ din comuna *Buticĭnia* (Bökény), comitatulŭ Cojocnei, care fŭ sistatŭ pănă acum, se va pune dela 1 Augustŭ érăşĭ în activitate.

* * *

D-nii *T. Nica*, comisarŭ alŭ guvernului pe lângă *Banca Naţională a României, şi Ant. Carp*, directorŭ la acestŭ institutŭ financiarŭ, au plecatŭ Joi la Berlinŭ, pentru a termina operaţiunile împrumutului pe rentă.

România şi convenţia de comerciu.

Cetimŭ în „Epoca" de Sâmbătă:

Din cercurile amice ale legaţiunei austro-ungare aflămŭ, că guvernulŭ românescŭ ar fi făcutŭ cunoscutŭ oficiosŭ, că dênsulŭ se va abţiné dela orĭ ce iniţiativă în cestiunea Convenţiunei de comerţ.

Piedicile ce a întâmpinatŭ şi întimpină încă încheierea acestei convenţiunĭ vinŭ numai din partea guvernului austro-ungarŭ şi prin urmare pe câtŭ timpŭ dênsulŭ nu va face propunerĭ mai acceptibile, orĭ-ce încercare din partea guvernului nostru ar fi zadarnică."

Mormêntulŭ şi bustulŭ lui Bolintineanu.

„României" ĭi se raportéză, că lucrările de restaurare a mormêntului şi aşeḑarea bustului poetului Dimitrie Bolintineanu s'au începutŭ deja.

D-nii Athanasiad şi Ioanŭ S. Rădulescu, membri ai comitetului de iniţiativă, s'au transportatŭ la Bolintinulŭ din Vale unde au depusŭ, sub solulŭ bustului, unŭ actŭ comemorativŭ. In acestŭ actŭ s'au menţionatŭ numele iniţiatorilorŭ, ale Regelui şi Reginei, alŭ prefectului judeţului Ilfovŭ, ale persónelorŭ carĭ au cooperatŭ la traducerea în faptŭ a acestei întreprinderĭ, ale măestrilorŭ carĭ au concuratŭ cu arta lorŭ şi alŭ autorităţii comunale. Elŭ a fostŭ subscrisŭ de o parte din membrii comitetului de iniţiativă, de autoritatea comunală, de preoţii bisericei, de epitropĭ, de lucrătorĭ românĭ şi italienĭ deja ocupaţĭ cu acéstă lucrare, cum şi de mai mulţĭ sătenĭ carĭ se aflau de faţă.

După aplicarea sigilului comunei Bolintinulŭ din Vale, actulŭ s'a depusŭ în o piétră săpată, care s'a închisŭ ermeticesce, d'asupra căreia stă scrisŭ *Documentulŭ Bolintineanu.* Cu acéstă ocasiune, d. Athanasiad a pronunţatŭ câte-va cuvinte urândŭ viitorului sĕ aibă mai mulţĭ Bolintinenĭ. D. C. St. Bolintineanu, primarulŭ comunei, a rĕspunsŭ câteva cuvinte bine simţite la adresa comitetului.

Depunerea acestui actŭ a avutŭ efectulŭ unei solemnităţĭ prin numĕrulŭ şi atitudinea celorŭ presenţĭ.

Mormêntulŭ, în modulŭ dispusŭ de comitetŭ, are o lungime de 4 metri; în lăţime 185, ér bustulŭ aprópe 3 metri înălţime.

Bustulŭ se ḑice că e lucratŭ ca mare măestriă şi că e de o frumseţă rară.

Pe la 15 Septemvre va avea locŭ înaugurarea. D-nulŭ Bolintineanu, actualulŭ primarŭ, îşĭ dă tóte silinţele ca sĕ dea o formă mai plăcută localităţii unde odichnescŭ osămintele poetului, mortŭ pe scândurile spitalului dela Pantilimonŭ din Bucurescĭ. D-sa a avutŭ bunăvoinţa de a îngriji, pe lângă altele, şi de curăţirea şi înfrumseţarea localităţii, făcêndŭ o şosea pănă la mormêntulŭ poetului. Ba se ḑice, că nu peste multŭ timpŭ osămintele vorŭ fi transportate într'unŭ cimitirŭ, unde se va construi în curêndŭ o capelă, astfelŭ ca tótă curtea bisericei sĕ fie transformată într'o frumósă grădină.

I se cerù sĕ dea înapoi livretulŭ, unŭ felŭ de portofoliu de piele subţire, cu paginĭ unsuróse, pe care elŭ îlŭ puse pe masă oftândŭ şi cu lacrĕmile în ochĭ.

Foştii lui camaraḑĭ, mâhniţĭ şi ţemţoşĭ, defilară fără ca sĕ se uite la elŭ şi se risipiră.

. . . .

După ce înserà, când drumurile rĕmaseră pustii, Ulric Tagmer fugì din primăriă.

Lăsà, mergêndŭ pe furişŭ, reginnea locuită şi se înfundà în singurătatea mlăştinósă a unei pădurĭ de ulmĭ, care se întindea într'o vreme pănă la Sfânta-Petronilla.

Suì în timpŭ de jumĕtate de ceasŭ o potecă pietrósă şi mâncată de pârae; pe urmă ajunse într'unŭ luminişŭ; şi cotindŭ la stânga se oprì dinaintea unei colibe care părea albă la lumina lunii şi care era aprópe de Gheţaru de Josŭ.

Ca sĕ între, nu avù decâtŭ sĕ ridice clanţa uşii.

O femeiă bine făcută şi îmbrăcată după obiceiulŭ tradiţionalŭ alŭ Lucernei sta ghemuită pe o stâncă.

Cu cótele răḑimate pe ghenunchĭ, îşĭ neteḑea, dusă pe gândurĭ, pĕru'i negru şi creţŭ.

Când auḑì sgomotŭ, întórse capu.

— Ce veste? ḑise ea deschiḑêndŭ buzele'i roşii şi ochi'i marĭ.

— S'a regulatŭ totŭ! rĕspunse Tagmer.

Şi'lŭ podidì plânsulŭ...

Maria Müller îşĭ pironì pe dênsulŭ ochii sĕi marĭ enigmaticĭ şi aprinşĭ de aventurieră, ca sĕ ghîcească totŭ ce nu spunea elŭ, şi încetŭ-încetŭ se înduioşà.

— Vino aicĭ, Mario... ḑisă Ulric căḑêndŭ pe saltea şi rugându-se de dinsa.

Şeḑură unulŭ lângă altulŭ, omulŭ povestì întêmplarea, întrerupêndu-se din când în când şi prinḑêndŭ curagiu numai sub balsamulŭ sĕrutărilorŭ.

După ce'şĭ sfîrşì povestirea se năpustì pe ea, ţipândŭ ca unŭ dobitocŭ. Şi cu mânile lui marĭ recĭ îi mângâia obrajii calḑĭ şi cărnoşĭ, plângêndŭ şi rîḑêndŭ totŭ într'o vreme.

Pe când Ulric vorbea, Maria nu ḑicea nicĭ o vorbă. Şi décă neliniştea lui cerea unŭ rĕspunsŭ, ea se mulţămea sĕ-i întinḑă arculŭ umedŭ alŭ gurii sale mute. Elŭ, liniştitŭ atuncĭ de elocuenţa acestui limbagiu universalŭ, se lipea de prea iubita lui.

Şi aceia cărora acum le ḑicea lumea pe dreptŭ séu pe nedreptŭ, ucigaşulŭ şi prostituata, aceste două lĕpădăturĭ ale societăţii îşĭ uitară mişelia lorŭ în divina fericire.

Nicĭ odată nóptea nu le acordase casurĭ mai entusiaste lângă caprele lorŭ adormite. Şi când amanţii adormiră caprele se deşteptau, sub o raḑă de aurоră, cu e musică de clopoţei.

(Va urma.)

Castelulŭ Peterhoff.

In scrisorile *mareşalului Moltke* asupra Rusiei, se găsesce o descripţiă interesantă a castelului *Peterhoff*, unde s'a făcutŭ întrevederea Ţarului cu împĕratulŭ Wilhelm.

Cu tóte că aceste linii suntŭ scrise acuma trei-ḑecĭ anĭ, d. Moltke, care era primulŭ adjutantŭ alŭ prinţului Frideric-Wilhelm şi care însoţì la Petersburgŭ şi Moscova pe acela, care avea sĕ devină împĕratulŭ Fridericŭ III, la încoronarea împĕratului Alexandru II, ele au păstratŭ tótă actualitatea.

Ca şi Arhimede, Petru celŭ Mare căută unŭ punctŭ de sprijinŭ în afară de imperiulŭ lui, pentru a abate pămêntulŭ din orbita lui. Elŭ găsì acestŭ punctŭ de sprijinŭ pentru reformele sale dincolo de graniţele imperiului, în provinciele suedeze pe carĭ le cucerise. Fundà capitala sa europénă şi când o sfârşì construi Peterhoff-ulŭ pentru a vedé ce efectŭ va face ea.

Castelulŭ e o clădire fórte întinsă, cu trei etaje, în stilŭ francesŭ. Elŭ e legatŭ cu paviliónele prin galerii; culorile, albŭ şi galbenŭ, se armoniséză cu acoperişulŭ de fontă şi cu aurela bogată a cupolelorŭ.

Clădirea se înalţă pe o teresă rădicată de vre-o 40 metri, care se înclină către mare. Spaţiulŭ ce se află între apă şi castelŭ e şerpuitŭ de şoselele parcului; înainte şi la mijloculŭ faţadei castelului se află unŭ basinŭ largŭ; basinulŭ e mărginitŭ cu două rêndurĭ de căderĭ de apă, carĭ forméză o alee fórte originală.

Unŭ caracterŭ particularŭ alŭ parcului suntŭ căderile de apă ce le conţine. Cele mai marĭ căderĭ, — carĭ se află în faţa castelului la mijlocŭ, — ajungŭ pănă la o înălţime de 50—60 picióre şi au grosimea unui braţŭ. Aceste căderĭ nu se potŭ compara cu cele dela Wilhelmshoehe, nicĭ cu cele dela Sans-Souci, însĕ ele suntŭ mai numeróse. Auḑĭ apa murmurândŭ pretutindenĭ: la umbra arborilorŭ, templelorŭ, statuelorŭ, în basine, sub forme de cascade etc. Iarba nu are aparenţa covorului naturalŭ, ca cea dela Windsor, nicĭ ca cele artificiale dela Glienike, însĕ e totdéuna verde. Arborii suntŭ de diferite specii, suntŭ în parcŭ ulmĭ, sălcii, bradĭ şi mai alesŭ mesteacănŭ cu trunchiulŭ lui albŭ. Ştejarŭ e fórte puţinŭ. Teiulŭ asemenea rarŭ şi se ţine numai graţie unei culturĭ artificiale. Nalba, rozele, ochiulŭ boulu-

Industria de casă în România.

„Curierulŭ“ din Iașĭ scrie în privința industriei de casă din România următórele:

„Industria la noi în țéră progreséză din ḑi în ḑi; și mai cu osebire vedemŭ cum femeile românce își ḑau silința pentru ca în țéră la noi să se pótă lucra cu acelașŭ gustŭ și totŭ așa de bine ca și prin celelalte țĕrĭ. Décă femeile vorŭ fi încuragiate, e speranță că în scurtŭ timpŭ sĕ nu mai avemŭ nevoiă a ne procura nimicŭ din străinătate. Ca esemplu putemŭ cita școla confesională de fete din Iașĭ, Sf. Sava, unde pe lângă că se lucréză fórte bine lingeriă, rochiĭ și mode, (care deja e cunoscutŭ că în totdéuna s'au lucratŭ de acestea în țéră), dér ce e mai de admiratŭ și de laudă suntŭ florile artificiale, carĭ se lucréză la acea școlă și carĭ suntŭ atâtŭ de bine lucrate, că nu se potŭ întru nimicŭ deosebi de cele aduse din străinătate.

Meritulŭ acestei stărĭ de prosperitate revine în primulŭ locŭ d-șórei Pulcheria Codrescu, maestra atelierului de florĭ. D-sa încuragiază elevele sale dându-le premii în fiă-care anŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Furtună în România. La 7 Iulie a căḑutŭ asupra comunelorŭ Golăeștĭ, Tăuteștĭ și Rădiulŭ Metropoliei o grindină cum rarŭ s'a vĕḑutŭ. Nu se mai ține minte asemenea nenorocire. Ómenii cei mai bĕtrânĭ n'au apucatŭ atare grindină. In aceste două comunĭ grindina, mare câtŭ ouĕle de găină, a pisatŭ și sfărmatŭ cu desăvârșire semĕnăturile ómenilorŭ și ale posesorilorŭ séu proprietarilorŭ, în câtŭ ómenii, pe lângă că n'au ce mai aștepta dela ogórele lorŭ, dér nu mai au nicĭ ce lucra la posesorĭ etc. Furtuna a împrăștiatŭ și nimicitŭ nu numai semănăturile ce erau încă nesecerate, ci a împrăștiatŭ cu desevîrșire clăile de pe câmpŭ, girezile, carele ce cărau snopĭ, ba chiar într'unŭ locŭ a luatŭ nouĕ stogurĭ și nu se șcie unde-sŭ. Au dispărutŭ și ómenĭ, carĭ până aḑĭ încă nu s'au pututŭ afla.

Nenorocire. Din părțile Șimleului Silvaniei ni-se scrie, că unŭ june țĕranŭ din comuna Camăr, mânândŭ o vacă la apă, își învîrti peste mijlocŭ funea cu care eră legată vaca, în timpŭ ce în ambele mânĭ avea câte-unŭ vasŭ, cu care voia sĕ aducă apă. Vaca din întêmplare spăriindu-se, începu a-lŭ tîrî în tóte părțile, causându-i rănĭ și suferințe gróznice, așa că pe când 'i veniră alți întru ajutorŭ, nefericitulŭ tînĕrŭ murise.

---

se vĕdŭ icĭ și colea pe covorulŭ verde alŭ parcului. Celelalte plante suntŭ exotice; totulŭ arată, că suntemŭ mai aprópe de polulŭ nordŭ decâtŭ de ecuator.

Ceea ce m'a încântatŭ mai multŭ în acestŭ parcŭ, e unŭ rîulețŭ, unŭ adevĕratŭ rîulețŭ germanŭ, care șerpuește între bolovanĭ marĭ de granitŭ. Nu mĕ așteptamŭ sĕ găsescŭ unŭ povârnișŭ așa de mare în acéstă parte a Rusiei.

Rîulețulŭ Peterhoff e unŭ rîulețŭ naturalŭ. In susulŭ lui proprietarii au profitatŭ de abundența apei și au făcutŭ elestee marĭ, înconjurate cu arborĭ și lângă carĭ suntŭ o mulțime de case fórte frumóse. Proprietarii șĭ-au clăditŭ casele fiă-care după fantasia lui. Icĭ se vede o vilă italiană cu turnulețele în patru colțurĭ, statue și o mulțime de scărĭ, colo unŭ castelŭ în stilŭ saxon-normandŭ, cu balcóne marĭ și ferestre largĭ.

Cea mai mare parte din case suntŭ construite în lemnŭ, acoperite cu table de plumbŭ văpsite de obiceiu verde séu altă culóre, ca sĕ producă impresia că e în timpulŭ verei, care lipsesce de multe orĭ, cum s'a întêmplatŭ de pildă anulŭ acesta. In Rusia nu plécă cineva d'acasă fără sĕ-șĭ ia o haină grósă și clima e așa în Rusia încâtŭ orĭ-cine se obicĭnuesce cu acéstă regulă. Orĭ-cum ar fi timpulŭ mântaua te apĕră séu de ploiă séu de prafŭ. (Va urma).

Literatură.

In tipo-litografia Ralianŭ și Ignatŭ Samitca din Craiova a eșitŭ de sub tiparŭ **Divina Comediă** a lui *Dante Alighieri*. Partea II. **Purgatoriulŭ**, tradusŭ în românesce de D-na *Maria P. Chițiu*. Format 8° de 600 pag. Prețulŭ 7 lei 50 b. Acestŭ opŭ voluminosŭ, tipăritŭ pe hârtiă fórte fină și cu multă atențiune în ceea ce privesce gustulŭ esteticŭ, cuprinde după fiăcare din cele 33 de cântece o mulțime de note după comentatorii cei mai aleșĭ. Notele acestea ușuréză pe deplinŭ înțelesulŭ singuraticelorŭ versurĭ și suntŭ de mare interesŭ din punctŭ de vedere sciințificŭ și mai alesŭ din punctŭ de vedere istoricŭ. Afară de acésta pe fiăcare pagină se află în partea din josŭ și textulŭ originalŭ alŭ versurilorŭ traduse. Textulŭ originalŭ e tipăritŭ cu litere micĭ (nonpareille) și tot cu asemenea litere suntŭ tipărite și notele esplicative.

*

„Meseriașulŭ Românŭ,“ fóiă pentru învĕțătură și petrecere, întocmită pentru meseriașĭ și toțĭ iubitorii de meserii. Apare în Brașovŭ de 2 orĭ pe lună și costă pe $^{1}/_{2}$ anŭ 60 cr. séu 2 francĭ. Editorŭ și Redactorŭ: *Bartolomeiu Baiulescu*, președintele Reuniunei pentru sprijinirea meseriașilorŭ românĭ în Brașovŭ. — Nr. 14 dela 15 (27) Iulie cuprinde: Invitare la abonamentŭ; Arta industrială; Cooperatorii românĭ și esposiția de la 1889, de D. C. Butculescu; O întîmpinare; O diademă într'o casă de sănĕtate; Anecdote poporale (Pocăința bețivului) de Th. D. Speranță; Felurite pentru meseriașĭ; Scirĭ economice și industriale; Multe și mĕrunte (Monumentulŭ lui Aronŭ Pumnulŭ. Ce se consumă în Brașovŭ. Unŭ Mecenate alŭ Evreilorŭ); Diverse (Popóre care mănâncă pământŭ, Mineralulŭ celŭ mai importantŭ pentru omenime, Vechimea geamurilorŭ, Căldurĭ marĭ, O plantă electrică, Planta revolverŭ, O lege salutară în Danemarca, Omenĭ bogațĭ, Unŭ orașŭ nou); Glume; Concursŭ; Anunțŭ; Tĕrgurile dela 16—31 Iulie a. c.

Apele dela Breazu.

Este de multŭ sciutŭ, că pe Valea Breazului de lângă Iașĭ și în apropiere se află fântânĭ, a cărorŭ apă locuitorii nu o potŭ întrebuința la nimica. Gustulŭ celŭ amarŭ alŭ acestei ape, conținutulŭ ei considerabilŭ în sărurĭ, facŭ pe cei carĭ au săpatŭ aceste fântânĭ sĕ le părăsescă, scârbindu-se de lucrulŭ perdutŭ fără a fi găsitŭ aceea ce căutau, adecă apă dulce. In anulŭ trecutŭ, luna lui Noemvre, distinsulŭ chemistŭ, d-lŭ Conea, a supusŭ apa uneia din aceste fântânĭ, căreia'i s'a datŭ numele de „Alexandru celŭ bunŭ“, la o analisă cantitativă esactă. Resultatele analisei chemice, făcute cu multă scrupulositate de acestŭ învĕțatŭ chemistŭ, după cum le aflămŭ publicate în „Buletinulŭ societății de medicĭ și naturaliștĭ,“ suntŭ dintre cele mai satisfăcĕtóre.

D-sa, încheiândŭ analisa acestorŭ ape amare, se esprimă astfelŭ: „Luândŭ în considerațiă tóte proprietățile avantagióse ale apelorŭ dela Breazu și în specialŭ ale fântânei „Alexandru celŭ Bunŭ“, avêndŭ în vedere ușurința cu care se potŭ cere aceste ape, fiindŭ nisce producte ale solului nostru, avemŭ totŭ dreptulŭ de a ne esprima convingerea nóstră, că apele dela Breazu, fiindŭ în mânele unorŭ persóne înțelepte și esploatate în modŭ raționalŭ, ele vorŭ deveni în celŭ mai scurtŭ timpŭ unŭ mijlocŭ terapeuticŭ multŭ apretiatŭ, unŭ obiectŭ de consumațiune căutatŭ de prima ordine. Décă Lieblig a desemnatŭ apa amară dela *Friedrichshall*, când a analisat'o, de unŭ *juvaerŭ alŭ Germaniei*, apoi aruncândŭ o ochire asupra resultatelorŭ analiselorŭ, sĕ-mĭ fiă permisŭ a constata că *javaerulŭ României*, aflatŭ la Breazu lângă Iașĭ, *posede pietre mai valoróse decâtŭ acelŭ din Germania*“.

DIVERSE.

Poporă care mănâncă pămêntŭ. Celebrulŭ Sarant A. de Humboldt istorisește, că mai în tóte țĕrile tropice indigenii consumă pămêntŭ cu o poftă irestibilă. Adevĕrulŭ este, că nu consumă orĭ-ce pămêntŭ, — ci din contră preferă lutulŭ grasŭ. Femeile din împrejulŭ rîului Magdalena consumă lutŭ în timpulŭ, când confecționéză óle. Pofta cresce în timpurĭ ploióse, așa de tare, încâtŭ chiar copii alérgă sĕ-și umple gurile cu lutŭ móle. Humboldt ne mai spune că scoborînd rîulŭ Binsco a petrecutŭ o ḑi întrégă cu otomacii, unŭ tribŭ care consumă pămêntŭ, și descrie estraordinarulŭ modŭ de traiu al acestui tribŭ în următorulŭ mod:

Pămêntulŭ pe care-lŭ consumă Otomacii este móle, grosŭ deciosŭ, de colóre cenușie-galbue adevĕratulŭ pămêntŭ de óle. Ei 'lŭ scotŭ pre malurile rîurilorŭ Orinoco și Meta, 'l alegŭ cu mare îngrijire, fiind-că nu consumă orĭ-ce fel de pămênt, 'lŭ frămêntă, facŭ din el unŭ felŭ de pânĭ din formă de globurĭ de aprocsimativŭ 15 centimetri diametru pe care le cóce la focŭ până când se cojescŭ. Inainte de a le mânca móe în apă pânile. Unŭ misionarŭ fórte inteligentŭ, care a trăitŭ mai bine de 12 anĭ între Indienĭ m'a asiguratŭ, că unŭ idigenŭ consuma într'o ḑi aprópe o jumĕtate kilogramŭ de pămêntŭ. Dacă vei întreba pe un otomacŭ, unde îi suntŭ provisiunile de érnă, îțĭ arată o mare grămadă de pânĭ de.... pămêntŭ.“ Totŭ Humboldt mai adaogă: „Deprinderea de a consuma pămêntŭ, este fórte rĕspândită în regiunile tropice. Sĕ ḑice însă, că în nordulŭ Suediei se consumă de asemenea unŭ felŭ de pămêntŭ, care conține fórte multe infusorii. In Finlandia țĕranii amestecă pămêntŭ cu făină,“ Peruvianii Indigeni din Guienea, din Samara, Noa-Caldonia, Siamŭ, Camciatca — și chiar Siberianii — consumă pămêntŭ.“

Cum sĕ se bea berea? Unŭ specialistŭ germanŭ, dr. Schultze, recomandă a nu se bé berea din pahare deschise, ci din pahare cu capacŭ séu mai bine din căne de pămêntŭ. Elŭ constată din propria esperiință, că décă puĭ bere de aceeașĭ calitate într'unŭ paharŭ și într'o cană unde nu străbatŭ radele sórelui, în timpŭ de 4 minute berea din paharŭ primesce unŭ gustŭ și unŭ mirosŭ neplăcutŭ, pe când berea din cană acoperită rĕmâne cu totulŭ bună și nealterată. Urméză de aicĭ, că radele directe ale sórelui în scurtŭ timpŭ infecteză berea și de aceea este consultŭ a se bé din ulcióre séu alte vase, în carĭ radele sórelui nu potŭ ușorŭ străbate.

Poesia unui tipografŭ.

Când vii, prin foșnetele rochii,
Ce dulce 'mĭ eștĭ, ce dulce ai ⌒⌒

Ai ochĭ ca două viorele
Ca 'n nópte cele mai dragĭ ***

Oh, câtŭ sunt plinŭ atuncĭ de muse,
Când eu sĕrutŭ a tale ⊂⊃

Ca tine nicĭ o stea nu luce,
Ah, sfântă-'mĭ eștĭ, ca sfânta †

Eștĭ ângerŭ, spunŭ cu adevĕrulŭ,
Și blondŭ ca aurulŭ 'țĭ-e §§§

Te vĕdŭ, și-'mĭ perdŭ alŭ vorbei nex,
Atuncĭ sunt ca unŭ ∧

Oh, Himen, vino, căcĭ am causă
Sĕ vii, ah vino, punctŭ și —

Te rogŭ dér, dulcea mea stăpână,
Dă-'mĭ inima, dă-'mĭ mica-'țĭ ☛

Fonografulŭ luĭ Edison. Unŭ întreprindĕtorŭ americanŭ, cu numele Lippincott, acumpăratŭ dreptulŭ de vênḑare pentru America a aparatului așa numitŭ *fonografŭ*, alŭ căruia inventatorŭ este Edison și care l'a perfecționatŭ întru atâta, încâtŭ acesta primesce discursurĭ întregĭ, pe carĭ le póte rosti a doua óră, a treia óră, orĭ chiar și de mai multe orĭ, și încă mai repede orĭ mai rarŭ, după cum îțĭ este gustulŭ. Dreptulŭ de vênḑare l'a cumpăratŭ Lippincott cu unŭ milionŭ de dolarĭ, dér acestŭ dreptŭ se referesce, precum amŭ ḑisŭ, numai la America. Vênḑarea pentru Europa, Edison și-a monopolisat'o pentru sine. Foile americane spunŭ, că de aci înainte parlamentele nu vorŭ avé nevoiă de stenografĭ pentru însemnarea discursurilorŭ rostite acolo, căcĭ fonografulŭ sĕvîrșesce acéstă lucrare cu cea mai mare acuratețĕ. Ba fonografulŭ se póte direge astfeliu, ca orĭ cine sĕ pótă scrie vorbirile replicate de elŭ; de aci rĕmâne ca acestŭ aparatŭ sĕ aducă folóse ne spusŭ de marĭ pentru omenime, căcĭ atâtŭ în parlamente și alte adunărĭ publice, câtŭ și aiurea, elŭ are sĕ substitue gréua muncă a scrierei și a dictărei. Redactorii foilorŭ americane vorŭ fi cei dintâiu, carĭ în locŭ de a scrie articulii, îi vorŭ spune repede fonografului, fonografulŭ va cânta vorbă de vorbă culegĕtorului și după ce articululŭ va fi astfeliu culesŭ, fonografulŭ îlŭ va cânta încă odată pentru coregerea erorilorŭ de tiparŭ. Fonografulŭ păstréză cuvintele timpŭ orĭ câtŭ de îndelungatŭ, așa că omulŭ cu ajutorulŭ fonografului póte auḑi la bĕtrânețele sale cuvintele ce 'i lĭ-a șoptitŭ mamă-sa când era în légănŭ, tóte conversațiile petrecute în familiă etc. — Este adevĕratŭ, că scirile aduse de foile americane nu suntŭ totdéuna cele mai autentice, dér nu este imposibilŭ, ca fonografulŭ sĕ aducă odată folóse marĭ pe terenulŭ literarŭ.

Rectificare. In numĕrulŭ trecutŭ alŭ foiei nóstre, la scirile telegrafice, rêndulŭ alŭ 2-lea din urmă, în locŭ de „Pliculŭ“, este a se ceti: Publiculŭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 24 Iulie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescŭ .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.85
Renta de hârtiă 5%	90.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.10
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.—
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Mărcĭ 100 împ. germane	60.87
Londra 10 Livres sterlinge	124.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.—
Renta de hârtiă austriacă	81.15
Renta de argintŭ austriacă	82.25
Renta de aurŭ austriacă	112.10
Losurĭ din 1860	139.80
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	871.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	304.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	308.70
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.50
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.88
Napoleon-d'orĭ	9.85

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 17 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	91—	92.—
Renta rom. amort. 5% . . .	92.½	93.—
Renta convert. 6%	90.—	90.½
Impr. oraș. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42.—
Credit fonc. rural 7% . . .	106.¾	107.½
„ „ „ 5%	92.¼	92.¾
„ „ urban 7% . . .	105.½	106.—
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾
Banca naț. a Rom. 500 Lei. .	945.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom.. . .	220.—	225.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.01	2.02
Aurŭ contra argintŭ séu bilete	16.—	16.¾
Florinŭ valóre austriacă . . .	2.	2.01

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Nru 6441 1888.
vic.-com.

PUBLICAȚIUNE.

Inaltulŭ ministeriu reg. ung. pentru lucrările publice și comunicațiune, cu ordinulŭ dtto 23 Iuniu Nr. 19,794, a binevoitŭ a încuviința edificarea podului pe drumulŭ strategicŭ „Șierpenĭ-Branŭ" peste fluviulŭ așa numitŭ „Bârsa" cu suma de 7525 fl. 18 cr. v. a. ceia ce comisiunea administrativă în ședința sa din 14 Iuliu a. c. sub Nru 497 a și decis'o.

Pentru efeptuirea acestei edificărĭ se determină licitațiune cu oferte închise pe ḑiua de 16 Augustŭ a. c. la 10 ore a. m. în cancelaria vice-comitelui comitatensŭ.

Doritorii de a licita suntŭ provocațĭ de a'șĭ înainta ofertele lorŭ compuse conformŭ calculului de spese și a condițiunilorŭ specificate prověḑute cu unŭ vadiu de 5% după suma susŭ menționată în ḑiua ficsată până la 10 óre a. m. cu atâtŭ mai vêrtosŭ, deórece ofertele întârḑiate nu se vorŭ mai lua în considerare.

Atâtŭ calcululŭ de spese câtŭ șĭ condițiunile specificate se potŭ vedé în decursulŭ órelorŭ oficióse la oficiulŭ de edile reg. ung. din locŭ.

Făgărașŭ, în 26 Iuliu 1888.

Daniel de Gramoiu,
vice-comite.

109,3—1

509—1888. 105,3—3

CITAȚIUNE.

Bucurŭ Homoródianu gr. cat. din Cohalmŭ, de 13 anĭ părăsindu-șĭ femeia, pre Eva Iosifŭ gr. cat. din Draos dom. în Homorodŭ și ne aflându-i-se ubicațiunea, prin acésta este citatŭ: ca în terminŭ de *unŭ anŭ* sě se presenteze la forulŭ matrim. deleg. gr. cat. de I instanță alŭ Făgărașului, căcĭ în absența lui se va da cursŭ liberŭ procesului și va fi înlocuitŭ prin curatorŭ ad actum.

Dela presidiulŭ forului matrimonialŭ gr. cat. de I instanță alŭ vicariatului Făgărașŭ.

Făgărașŭ, în 23 Iuliu 1888.

Basiliu Rațŭ,
vicarŭ.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:
Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucurescĭ:
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:
Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de améḑĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașovŭ:
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după améḑĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rěșnovŭ-Zěrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după améḑĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după améḑĭ.
c) „ „ în *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ:* 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rěșnovŭ-Zěrnescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de améḑĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Rugămŭ pe domnii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sě binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".